

Økonomisk virksomhed omfatter enhver form for sådan virksomhed uanset formålet med eller resultatet af virksomheden.

Det bemærkes, at økonomisk virksomhed også omfatter andelsforeningers og andre foreningers virksomhed, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmernes varer og ydelser. Det samme gælder personer, der foranstalter auktioner afholdt. Begge former for økonomisk virksomhed er udtrykkeligt nævnt i den gældende lovs § 3, stk. 1, litra b og e, men falder ind under den foreslåede generelle bestemmelse i stk. 1. Disse bestemmelser er derfor ikke gentaget i den foreslåede bestemmelse.

Afgrænsningen af de afgiftspligtige personer har bl.a. betydning i forbindelse med fastlæggelse af leveringsstedet for visse ydelser, der handles mellem forskellige EF-medlemslande. Reglerne fastlægger, i hvilket EF-land disse ydelser skal afgiftsberigtiges. Ydelserne skal i en række tilfælde afgiftsberigtiges af køberen i dennes hjemland, selv om køberen – der er en afgiftspligtig person – ikke er en registreret virksomhed, jf. forslagens § 18.

Efter stk. 2, nr. 1, omfatter udtrykket afgiftspligtig person endvidere privatpersoner, der sælger et nyt transportmiddel til en køber i et andet EF-land. Den pågældende privatperson kan ved salget få godtgjort tidligere betalt afgift ved anskaffelsen af transportmidlet, jf. forslagens § 53, stk. 2. »Nye transportmidler« er nærmere defineret i forslagens § 11, stk. 4.

Efter nr. 2 og 3, omfatter afgiftspligtige personer tillige dels offentlige forsyningsvirksomheder, dels andre statlige, amtskommunale og kommunale institutioner, som leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Ved »offentlige forsyningsvirksomheder« forstås offentlige virksomheder, der leverer varer eller ydelser til virksomheder og private borgere. Offentlig forsyningsvirksomhed omfatter således f.eks. leverancer af el, gas, vand og varme, men også udførelse af servicefunktioner som renovation og offentlig transport.

Andre offentlige virksomheder anses alene som afgiftspligtige personer, i det omfang de leverer varer eller ydelser i konkurrence med private virksomheder, som skal betale afgift af deres leverancer.

I stk. 3 fastslås det, at hvis flere afgiftspligtige personer, f.eks. flere selskaber, registreres under ét, anses de som én afgiftspligtig person. De pågældende selskaber vil derfor i afgiftsmæssig henseende blive betragtet som ét selskab.

Har en afgiftspligtig person flere virksomheder, kan de registreres hver for sig. Det kan f.eks. være et selskab, der ejer en butikskæde, hvor de enkelte bu-

tikker registreres enkeltvis. Hvis virksomhederne således registreres hver for sig, anses hver af de selvstændigt registrerede virksomheder som én afgiftspligtig person.

De nærmere regler om registrering findes i forslagens kapitel 12.

Kapitel 3

Afgiftspligtige transaktioner

Kapitlet indeholder en nærmere afgrænsning af de afgiftspligtige transaktioner. Det drejer sig om leverancer (§§ 4-10), erhvervelser (§ 11) og indførsel (§ 12). Regler om afgiftsfritagelser er fastsat i § 13.

Til § 4

Bestemmelsen indebærer en præcisering af de gældende regler i lovens § 2, stk. 1 og 2, samt § 11, stk. 1, litra a, men ændrer i øvrigt ikke den gældende retstilstand på området.

Bestemmelsen fastslår i stk. 1, at der skal betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Det defineres samtidig, hvad der skal forstås ved »levering af varer og ydelser« i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 5 og 6. Sondringen mellem varer og ydelser kan have betydning for fastlæggelsen af transaktionsstedet, jf. reglerne i forslagens kapitel 4.

Det fastslås, at der ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode (vare). Ved ydelser forstås enhver anden levering. Som eksempler på ydelser kan nævnes serviceeller tjenesteydelser, men omfatter f.eks. også overdragelse af immaterielle rettigheder.

Det fastslås i stk. 2 som i den gældende lovs § 2, stk. 1, at gas, vand, elektricitet, varme o.lign. anses som varer.

Som noget nyt fastslås det udtrykkeligt i stk. 3, nr. 1, at overdragelse af varer i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg er en afgiftspligtig levering.

Samtidig fastsættes det i nr. 2, at som levering af varer anses også overdragelse af varer i henhold til en lejekontrakt eller en kreditkøbsaftale, hvor ejendomsretten under normale forhold overgår til lejeren eller køberen senest ved betaling af sidste lejeløb eller afdrag. Bestemmelsen omfatter leje/købekontrakter, hvorefter ejendomsretten overgår til lejeren eller køberen ved opfyldelse af kontrakten. Også denne bestemmelse er ny.

Efter nr. 3 anses levering af lønarbejde for levering af en vare. Ved »lønarbejde« forstås i overensstemmelse med 6. momsdirektiv overgivelse fra ordre-